Hazırlayan: http://www.tagutured.com/forum/index.php

Kendisini İslam'a Nispet Eden Âzerî Mufterilere HAK Yayınları'ndan Cevap

Hidayete tâbi olanlara selâm olsun!
İnsi ve cinni şeytanın şerrinden Allah'a sığınırız.
Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adı ile...

MUSLİH İSİMLİ ŞAHSIN 1. İDDİASI:

Örnək-1: Kitabın yazarı küfrə düşürən felləri sayarkən deyir:

(El-Fetevayi Hindiye 2/258 – El-Bahr-ür Raik 5/129-13)Allah ile kendisi arasında aracı bulunduran, (bu aracılara) bel bağlayan, dua eden ve dilekte bulunan...

Rədd: Mən qaynaqlardan ikisini seçərək, o bölümlərə baxdım. Verilən səyfə nömrələri hər iki kitabda "Riddət" bölümünün əvvəlidir. Və orada bu cümlələr yoxdur. Əslində cümlələrin Hənəfi fəqihlərinə aid olmadığı, sələfi stilində yazıldığı çox bariz idi. Ancaq yenədə əmin olmaq üçün qaynağa müraciət etdim. Eyni sətirlərin altındakı digər qaynaqlara baxmadım. Ordan nələr çıxar... bunu ancaq Allah bilir...

HAK YAYINLARI'NIN BU İDDİA'YA KARŞI CEVABI:

Öncelikle şunu belirtmek isterim ki; art niyetli olan, sadece karalamak için yazı yazan ve iddialarda bulunan bazı kişiler, daha önce de "Buhari ve Müslim'den İslam Davetçilerine Öğütler" isimli kitabımıza itiraz etmiş, sanki Buhari ve Müslim Türkmüş gibi sadece Türkçe metinlere bakarak; bu kitapta yer alan hadislerin Buhari ve Müslim ile alakası olmadığını söylemişlerdi.

Maalesef Muslih isimli şahıs da, ya art niyetli ya da zır cahil olan daha öncekiler gibi, aynı cehalet bataklığına saplanmıştır.

Gerçek İslam inancından ve ahlakından nasibini almamış bu şahıslar, kitaptaki hak bilgilere ilmi bir reddiye ortaya koyamayacaklarını çok iyi biliyorlar. Onların asıl yapmak istedikleri şey; ya yayınlamış olduğumuz kitaplarda, Kur'an ve sünnetten delillerle açıkladığımız gerçek Tevhid inancından, iftiralar atıp fitne çıkararak, insanları uzaklaştırmak ya da Allah'ın kulları için seçtiği Tevhid dinini, elinden geldiğince insanların öğrenmesi için mücadele eden bir anlayışı karalamaktır. Fakat onların niyeti; kesinlikle hakkı öğrenmek veya hakkın ortaya çıkmasına vesile olmak değildir. İşte onlar, bu yaptıkları fesadın hesabını Allah'a asla veremeyeceklerdir!

Şu bir gerçektir ki; insanların yazmış olduğu kitaplar, her ne kadar doğruya isabet etmiş olsalar da asla Kur'an ve sünnet gibi değildirler. Elbette tartışma ve eleştiriye açıktırlar.

Fakat, Allah'ın şirksiz dinini, ona hiçbir şirk ve küfür bulaştırmadan, Rasulullah (sav) zamanında yaşandığı üzere, sağlam delillerle açıklayan bir kitap, elbette diğer kitaplar gibi değildir. Bu konu hakkında yazılmış kitaplardaki hataları, sağlam delillerle ispat edenler, iyi niyetinden dolayı elbette itibar görür.

Fakat, hiçbir araştırma yapmadan, sağlam bir delil ortaya koymadan, sadece iftira atarak veya kitabın kapağına bakarak, kesin bir ön yargıyla, şahısları karalamaya çalışarak, gerçekleri saptırarak, yazılanları anlamadan kes-kopyala-yapıştır mantığı ile hareket ederek, ondan bundan yarım yamalak duydukları ve akli kapasitesinin kısır döngüsünde kaybolarak yapılan cahilce bir eleştiri ise asla kabul edilemez. Allah'tan gerçekten korkan bir kimse, Allah'ın dininin gerçeklerini ortaya çıkaran bir kitabı asla böyle asılsız itham ve iddialarla eleştirmez.
Çünkü din, Allah'ın dinidir. Söz konusu kitaplarda anlatılanlar da Allah'ın insanlardan istediği şeylerin ta kendisidir. Bunlara iftira ve dayanaksız iddialarla muhalefet etmek, Allah'a muhalefettir. Bunlardan insanları uzaklaştırmak ise insanları Allah'ın dininden uzaklaştırmaktır. Söz konusu kitaplardaki gerçek inanç ve fikirlere, sağlam dayanakları olmadığı için haklı bir reddiye yapmaktan aciz kalan cahiller, çaresizlikten ancak şahıslara iftira atma silahına sarılmaktadırlar. Onlar bu asılsız iftira ve dayanaksız iddiaları ile ancak kendileri gibi cahilleri kandırmayı başarabilirler!

Bu cahil ve art niyetli kişilerin kitaplar hakkındaki asılsız iddiaları her ne kadar koyu bir cehaletten ve şeytana hizmet eden bir zihniyetten kaynaklanıyorsa da; biz onların bu iddialarına, okuyucunun gerçekleri daha iyi anlaması için cevap vereceğiz.

Muslih isimli şahıs, internet ortamındaki bir sitede, hakkımızda bir takım ithamlarda ve “Mürtedin Hükmü” isimli kitabımızda geçen bazı bölümlerle ilgili olarak asılsız iddialarda bulunmuştur:

Muslih’in yukarıdaki iddiası; aslında kendisinin din konusunda ne kadar cahil, anlayışsız, ciddiyetsiz, ve soytarı biri olduğunu açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Ancak kitap bilgisi olan, ciddi bir şekilde kitap okuyan veya araştırma yapan herkes, kitaptaki üslubu kolay bir şekilde anlar. Fakat Muslih’in aklı yetmediği için ona da biz anlatalım: Yazarımız bu kitapta; bir mesele hakkında toplu hüküm vermiş ve akabinde bu bilgilere hangi kitaplardan ulaşılabileceğine dair kaynak göstermiştir.

Kitabın aslındaki yazı şöyledir:

“Bütün alimler; ibadette Allah'a şirk koşan veya Allah ile kendisi arasında aracı bulunduran, (bu aracılara) bel bağlayan, dua eden ve dilekte bulunan veya Allah'ın varlığını inkar eden veya Allah'ın sabit sıfatlarından birini bilerek reddeden veya Allah'ın isim veya sıfatlarından biriyle alay eden veya Allah'ı şanına ve yüceliğine yakışmayan sıfatlarla vasfeden, Allah'a eş veya oğul isnat eden, Allah'ın herhangi bir şeyi sebepsiz veya hikmetsiz yarattığına veya yara-tabileceğine inanan, ölümden sonra dirilmek, hesap, cennet, cehennem, melekler, cinler ve azap gibi O'nun var dediğine yok diyen yada yok dediğine var diyen veya Alemin ezeli veya ebedi olduğuna inanan, alemin ezeli veya ebedi olduğuna inanan veya bunda şüphe eden, Allah (c.c) bunu bana emrederse yapmam diyen, ruhların bir canlıdan diğer canlıya geçtiğine inanan, Kur'an'ı kerimin Allah katından olmadığına inanan, hz. Muhammed (s.a.s)'in yalancı olduğuna inanan, hz. Ali'nin ilah yada peygamber olduğuna inanan veya Kur'an'ı kerimin kıyamete kadar her yerde tatbik edilmeye-ceğine inanan, şeriatın dışındaki kanunları insanlara uygulayan veya Allah'ı dünya gözüyle gördüğünü iddia eden, peygamberlik iddiasında bulunan ve bu kimseye inanan, Rasulullah (s.a.s)'in sünnetini hafife alan veya alay eden kişilerin kafir olduğunda ittifak etmişlerdir.”

Görüldüğü gibi kitaptaki konu; “Allah hakkında irtidat”tır.

Yazar, bu konuya dair bilgileri kitabında aktarmış, sonra da bu bilgilerin temin edileceği kaynakları eklemiştir. Bu bilgilere ulaşmak isteyen kişi, mevcut kaynakları araştırır. Kitapta gösterilen kaynaklar şunlardır: (El-Fetevail Hindiye 2/258 – El-Bahr-ür Raik 5/129-131- Haşiyet-ül Huraşi 8/63-64Mevahibül Celil şerh muhtasar halil 6/280 –El-İnsaf

10/326 – Nihayet-il Muhtac ile şerh elminhac 7/394Mugni elmuhtac fi şerh maani elminhac c4s135-136 - İbn Kudame el-Muğni c9 s28 şerh-il Kebir 8/565 – Aliş Minehul Celil Şerhi 4/461)

Dikkat edilirse yazar, konu hakkında on adet kaynak vermiştir. Bunun manası şudur: "Burada yazılanların hepsini, bu on kaynağa bakarak bulabilirsiniz." Bu; "sadece bir kaynağa baktığınızda bütün bilgiye ulaşırsınız" manasında değildir. Eğer öyle olsaydı, yazar on kaynak ismi vermez, sadece bir tane kaynak ismi vermekle yetinebilirdi.

Fakat, anlayış yoksulu cahil Muslih, bu meseleyi bile anlayamamıştır. Eğer kitaplar hakkında, değil detaylı, sadece genel kültür bilgisi olsaydı, elbette kastedileni anlardı.

Kitap te'lifi hakkında zerre kadar bilgi sahibi olan bir kişi, yazarın mevzuyu motamot sadece bir kaynaktan nakletmediğini anlar. Bu yazılanların hepsini sadece El-Fetevâil Hindiye'de veya sadece El-Bahr-ur Raik'de ya da sadece Haşiyet-ul Hurâşi'de bulamazsın.

Fakat bir paragrafı bir kaynakta, diğer paragrafı ise bir başka kaynakta bulursun. Elbette yazının tamamını sadece bir kaynakta bulmak mümkün değildir. Çünkü bu kitap, bir konuyu açıklamak için yazılmış kitaptır. Konuyla ilgisi olan bölümler, kaynaklarından alınarak okuyucuya toplu olarak sunulmuştur.

Dolayısıyla, yazının içinden bir paragrafı veya bir satırı (Allah ile kendisi arasında aracı bulunduran, bu aracılara bel bağlayan ve dilekte bulunan...) alıp da: "Ben, el-Fetevâil Hindiye'de burayı bulamadım" demek, gerçekten çok cahilce ve yalan ithamdan başka bir şey değildir.

Muslih, yazarın üslûbunu anlamamıştır ve anlamadığı şey üzerine itham ve iddiada bulunmuştur. İşte bu ne koyu bir cehalettir. Madem anlamadın, önce sor. Meseleyi iyice kavra, sonra itham veya iddiada bulun. Ama böyle yapmazsan, işte böyle soytarı durumuna düşersin.

Burada önemli olan; kitaptaki bilgilerin doğru olup olmamasıdır. Yani; kaynakların hepsine bakıldığında kitaptaki konunun tamamı bulunuyor mu, bulunmuyor mu? Elbette araştıran kişi, bu kaynaklara baktığında konunun tamamını kaynaklarında görecektir.

Hakkı delilleriyle insanlara sunmayı ilke edinmiş olan HAK Yayınları'na, "senin imaj vermeye çalıştığın gibi" asılsız delillerle insanları kandırmaya çalışmak asla yakışmaz.

Senin bu dediğini; sapık fikirlerini, uyduruk kaynaklar vererek insanlar arasında yaymak isteyen, aslında dayanacakları hiçbir geçerli delili bulunmayan batıl inanç sahipleri yapar. Aynı senin gibi…

Fakat, HAK Yayınları'nın çizgisi ve görüşü bellidir. HAK Yayınları'nın yolu, Kur'an ve sünnete dayalı gerçek İslam'dır. Bu sebeple kitaplardaki görüş ve inançlarını desteklemek için asla basit akıllıların zannettiği gibi, asılsız kaynaklara başvurmaz. İleri sürdüğü her fikir ve görüş, mutlaka sağlam delillere dayanır. Çünkü, delillere göre hareket eder. Sapık grupların yaptığı gibi, önce bir fikir ileri sürüp sonra da buna delil aramaya kalkmaz. İşte bu, HAK Yayınları'nın yoludur!

Ey cahil adam! Bir de diyorsun ki: "Bu yazılanlar selefî stilidir, Hanefî mezhebinin stili değildir."

Sen Hanefi stili nereden bilirsin, Hanefi mezhebinden okuduğun nedir ki? Yine sen Selefi stili ne bilirsin, Selefi olan ne okudun ki?

Aklınca kendini bir yerlerde görüyorsun. Ama bir yerlere gelmek, yalan, iftira ve asılsız iddialar ortaya koymakla olmaz. Gerçekleri delillerle ortaya koymakla olur. Eğer bunu yapamıyorsan susarsın, kendini rezil etmezsin.

Bir de sen ne demek istiyorsun? Hanefî stil, Hak Yayınlarının kitabında geçen metinlere zıt bir stil mi? Bunu mu demek istiyorsun? Eğer öyleyse bunu ispat et!

Ey Cahil Adam! Şimdi sana soruyorum:

•Kitapta geçen yazıda İslam akidesine zıt bir görüş var mı? Eğer varsa, bunu derhal ispatla!

•Yoksa itirazın, yazılanları söz konusu kaynaklarda bulamadığın için mi? Eğer itirazın bu ise, sen zaten itiraf ettin; söz konusu kaynakların hepsine bakmamışsın. Eğer söz konusu kaynakların hepsine baksaydın, her bir ifadenin delilini mutlaka görürdün. Zira kitaplarımızda delilsiz bir yazı görmen mümkün değildir.

Eğer sen, söz konusu kaynakların hepsine baksaydın ve yazılanların hepsini veya bir kısmını o kaynaklarda bulamasaydın, o zaman itiraz hakkın olurdu. Fakat sen, kafana göre bir kaynağa bakmışsın. Orada sadece bir bölüm bulmuşsun, diğer kaynakları ise hiç araştırmamışsın ve sonra diyorsun ki, kitapta geçen sözlerin kaynakla alakası yok.

İlmi bir yazı yazan basit bir insan bile, yazısına asılsız kaynak koymaz, en basit akıllı kişi bile bunu anlar.

Sizin yaptığınız şeyin özeti şudur: Ya sen ya da birileri elinize geçirdiğiniz bir kitaba bakmışsınız, sonra hak yayınlarına ait kitaptaki metni olduğu gibi orada göremeyince oyuncak bulmuş çocuklar gibi sevinerek "tamam hak yayınları aleyhine elimize bir şey geçirdik" zannıyla karalama ve iftira kampanyasına başlamışsınız.

Sizin şerrinizden ancak Allah'a sığınılır.

Aslında biraz zahmet edip, iftira etmeden ve böyle kendini rezil etmeden önce, mademki kaynak araştırma imkanın var, bütün kaynakları araştırsaydın sonra bir eleştiride bulunsaydın senin ve sizin gibiler için daha iyi olurdu.

Fakat, akıl ve insaf sahibi kişiler sizlerin bu hile ve asılsız iftiralarınızı elbette fark eder ve size hak ettiğiniz cevabı er ya da geç verir.

Biraz aklı olan kişi; uzun bir yazının sonunda verilen on kaynaktan her birinin, bütün yazıyı komple ihtiva etmeyeceğini anlar.

Şunu tekrar belirtmekte fayda var: Bu kitap bir derleme değil, fakat özel bir konu üzerine yazılmış müstakil bir kitaptır. Yazar, bu kitabı yazarken, bu söz konusu kaynaklardan faydalanmış ve yer yer onlardan alıntılar yapmıştır. Hak yayınlarının söz konusu kitabı, bu kaynaklardaki bilgileri komple aktarmak için yazılmamıştır.

Eğer kitabımızda, bu kaynaklarda yazılanlara muhalif bir görüşe rastlarsan, o zaman bir hak sahibi olabilirsin ve senden delilleriyle iddianı ispatlaman beklenir.

Sen, Kaynak olarak gösterilen El-İnsaf c. 10 s. 326 (ar. 327)' kitabına baksaydın, itiraz ettiğin yazıyı aynen orada yazılı bulurdun.

وقال المرداوي في الإنصاف 327/10 (فائدة : قال الشيخ تقي الدين رحمه الله : وكذا الحكم لو جعل بينه وبين الله وسائط يتوكل عليهم ويدعوهم ويسألهم إجماعا . قال جماعة من الأصحاب : أو سجد لشمس أو قمر)

"Allah ile kendisi arasında aracı bulunduran, (bu aracılara) bel bağlayan, dua eden ve dilekte bulunan, icmayla kafirdir."

Fakat bu bölümü, el-Fetevâil Hindiyye'de ararsan, orada bunu bulamazsın.

Hanbelî mezhebinden başka bir kitapta ise şöyle geçmektedir:

وقال مصطفى الرحيباني في مطالب أولي النهى 279/6 ((أو جعل بينه وبين الله وسائط يتوكل عليهم ويدعوهم ويسألهم) كفر (إجماعا قاله الشيخ) تقي الدين

Hanbelî mezhebinden alimlere ait daha başka kaynaklar da verebiliriz.

Peki, Muslih herhangi bir sitede, bir köşeye yazmış olduğu bu cahilce yazasıyla ne yapmak istiyor?

Onun ne yapmak istediği meydanda. Onun söylemek isteyip de açıkça söyleyemediği şeyi biz, onun adına söyleyelim.

O, şunu demek istiyor: "Hak yayınlarının kitaplarındaki metinlerin, altında verilen kaynaklarla alakası yoktur. Okuyanlar; bu kitapları dikkate almasınlar, buradaki bilgiler güvenilir değildir, kitabın yazarı kafasına göre bir takım görüşler uydurmuş ve bu asılsız görüşleri belirtilen kaynaklara atfetmiştir".

Muslih böyle yaparak, Allah'ın dini hakkında yazılmış ve insanlara dini öğreten bu kitapların, öyle veya böyle, okunmasını engellemeye çalışmakla haddini aşmaktadır. Yukarıdaki metinde geçen inanca karşı olan ve bu inancın insanlar arasında yayılmasını istemeyen bir kimsedir. İslam'a göre artık kendi yerini, kendisi tayin edebilir.

MUSLİH İSİMLİ ŞAHSIN 2. İDDİASI:

Örnək-2: Kitabın yazarı Namazın tərki haqda danışarkən deyir:
Rədd: Hənbəlilərə görə namazın tərki ixtilaflıda olsa bu nöqtə üzərində durmaq istəmirəm. Ancaq müəllifin bu iddiaya İbn Qudəməni qaynaq göstərməsi yalandır. Çünki, İbn Qudəmə bunun əksinə icma nəql edir:(İbn Kudame El-Muğni 8/547)Hanbelilere göre namazı terk eden kâfir ve mürtetdir. Malı, müslüman devletin hazinesine verilir. Ve müslüman olmayanların mezarlığına defnedilir. Namazı inkâr ederek terk etmesi ile tembellik yüzünden terk etmesi arasında fark yoktur.

ولكن ذلك إجماعُ المسلمينَ ، فإنا لا نعلَم في عصْرٍ مِن الأعْصار أحدًا مِن تاركِي الصلاةِ تُرِك تغسيلُه ، والصلاةُ عليه ، ودفنُه في مَقابرِ المسلمينَ ، ولا مُنع ورثتُه ميراثَه ، ولا مُنع هو ميراثَ مورِّثِه ، ولا فُرِّق بين زوْجينِ لترْكِ الصلاةِ مِن أحدهما ؛ مع كثرةِ تاركِي الصلاةِ ، ولوْ كان كافرًا لثبَتتْ هذهِ الأحكامُ كلُّها ، ولا نعلَم بينَ المسلمينَ خلافًا في أنّ تاركَ الصلاةِ يَجب عليه قضاؤُها ، ولو كان مرتدًا لم يجبْ عليه قضاءُ صلاةٍ ولا صيامٍ
وأما الأحاديثُ المتقدِّمةُ فهي على سبيلِ التغليظِ ، والتشبيهِ له بالكفّارِ ، لا على الحقيقةِ

Qaynaq: İbn Qudamə: Əl Muğni: 3/357-358
Riyad: Daru Aləmil Kutub: 1417/1997

"Çünki, bu (namazı tərk edənin kafir olmadığı görüşü) müsəlmanların icmasıdır. Belə ki, biz - namazı tərk edənlərin çox olmasına baxmayaraq - hər hansı bir əsrdə namazı tərk edənlərdən bir nəfərin belə öldüyü zaman yuyulmasının, cənazə namazının qılınmasının, müsəlman qəbirstanlğına basdırılmasının tərk edildiyini bilmirik. Eləcədə onun varisləri mirasdan məhrum edilməyiblər, oda ona buraxılan mirasdan məhrum edilməyib, ikisindən biri namazı tərk etdi deyə həyat yoldaşları bir birindən ayrılmayıb.
Əgər namazı tərk edən mürtəd sayılsaydı bu hökmlərin hamısı mütləq reallaşardı.
Müsəlmanlar arasında, namazı tərk edənə qəzanın vacib olduğu haqda bir ixtilaf bilmirik.
Əgər namazı tərk edən bu səbəblə mürtəd olsaydı, nə bir namazın nə də bir orucun qəzası ona vacib olmazdı.
Yuxarıda (namazı tərk edənin kafir olduğu haqda) zikr edilən hədislər isə qorxutma və belə birisini kafirlərə bənzətmək mənasındadır, yoxsa həqiqi mənada deyil."

HAK YAYINLARI'NIN BU İDDİAYA CEVABI:

Muslih bu yazısında, kitapta geçen dört kaynaktan, sadece “İbn Kudâme ve Makdîsî” yi kaynak olarak almıştır.

Yazının aslı şudur:

“Hanbelilere göre namazı terk eden kâfir ve mürtetdir. Malı, müslüman devletin hazinesine verilir. Ve müslüman olmayanların mezarlığına defnedilir. Namazı inkâr ederek terk etmesi ile tembellik yüzünden terk

etmesi arasında fark yoktur. Aynı şekilde Şafiilerden Mansurul Fakih, Malikilerden İbn Habib de bu görüştedirler."
(İbn Kudame El-Muğni 8/547) (Merdavi El-İnsaf 10/327) (Makdisi El-İknağ 1/71) (Eş-Şerh-is Sagir 1/238)

Merdâvi el-İnsaf (c. 10 s. 327) kitabının arapçasında şöyle geçmektedir:

قوله: "وإن ترك شيئا من العبادات الخمس تهاونا لم يكفر".يعني إذا عزم على أن لا يفعله أبدا استتيب وجوبا كالمرتد فإن أصر لم يكفر ويقتل حدا.جزم به في الوجيز.وقدمه في المحرر وغيره.وصححه في النظم وغيره.وعنه يكفر إلا بالحج لا يكفر بتأخيره بحال.وعنه يكفر بالجميع نقلها أبو بكر.واختارها هو وبن عبدوس في تذكرته.وعنه يختص الكفر بالصلاة وهو الصحيح من المذهب وعليه جماهير الأصحاب

.

"Eğer (kişi) beş ibadetten bir tanesini tembellikten dolayı terk ederse küfre girmez. Yani; bu ibadetleri hiç yapmamak için azmeden kişi, aynı mürted gibi vucûben tevbeye çağırılır. Eğer ısrar ederse kafir olmaz, fakat hadden öldürülür. Vecizde, bunu kesin olarak söyledi. Muharrer ve başka yerde de bunu söyledi. Nuzumda ve başka yerde de onu sahih gördü. Ama hac öyle değildir. Hac hariç, küfre girer. Haccı geciktirirse kafir olmaz. Diğer hepsinin terkinde, kişi kafir olur. Ebu Bekr de kendi seçimi olarak bunu nakletti. İbn Abdûs Tezkire'sinde bunu seçti. Bundan ise şöyle bir nakil vardır:

"Küfür, sadece namaz konusundadır. Hanbelî mezhebinin sahih olan görüşü de budur. Bütün mezhep alimlerinin çoğu bu görüştedir."

İşte bunların hepsini tek tek yazmak yerine, neticeyi yazmak daha iyidir. O da şudur:

" وعنه يختص الكفر بالصلاة وهو الصحيح من المذهب وعليه جماهير الأصحاب"

"Hanbelî mezhebinin sahih olan görüşüne göre; eğer kişi tembellikten dolayı namazı terkederse küfre girer. Hanbelî alimlerinin çoğu bu görüştedir."

وجاء في المجموع شرح المهذب ج3 ص18 : " فمذهبنا المشهور أنه يقتل حداً لا كفراً ، وبه قال مالك والأكثرون من السلف والخلف . قالت طائفة يكفر وتجري عليه أحكام المرتدين في كل شيء ، وهو مروي عن علي بن أبي طالب ، وبه قال ابن المبارك واسحاق بن راهويه وهو أصح الروايتين عن أحمد ، وبه قال منصور الفقيه من أصحابنا .

al-Mecmu' Şerh al-Muhezzep kitabı, c.3 s.18'de şöyle geçmektedir:

“Bizim meşhur olan mezhebimiz ; namaz kılmayan kişinin küfren değil, hadden öldürülmesidir.
Alimlerden bir tâife; “küfre girer, mürtedin hükmü her konuda ona uygulanır” dedi.
Bu görüş, Ali bin Ebi-Tâlib'den rivayet edilmiştir. İbn Mubârek de aynı görüştedr. Ahmed'den gelen iki rivayetin en sahihidir. Bizim alimlerimizden Mansur el-Fakih de aynı görüştedir.”

MUSLİH İSİMLİ ŞAHSIN 3. İDDİASI:

Örnək-3: Kitabın yazarı miras məsələsi haqda deyir:
Dört mezheb müslümanın kâfirden, kâfirin de müslümandan miras alamayacağı konusunda ittifak etmişlerdir. (Neylil Evtar 6/83- El-Muğni Ibn Kudame 7/175)
İzah: İbn Qudəmənin sözləri müəllifin çatdırdığı şəkildə deyil əksinə qısa olaraq belədir: "Kafir müsəlmandan ittifaqla miras ala bilməz. Müsəlmanın kafirdən almasına gəlincə, alimlərin cumhuruna görə hökm eynidir. Bir qism alimlər isə müsəlmanın kafirdən miras almasını caiz sayıblar". Daha sonra bu görüşdə olan fəqihləri sayır...
Xülasə kitab analizə tabe tutulub, qaynaqları incələnsə buna bənzər bir çox yalan aşkarlamaq olar. Əslində zamanımı müsəlmanların özlü problemlərinin həllinə vermək istəsəmdə, zaman-zaman bu cür şeylər vaxtımızı alır. Xalq misalında deyildiyi kimi, "bir dəli quyuya daş atır. Onu çıxarmaq üçün yüz ağıllı toplanır".
Sizlərin səmimiyyət səviyyəsini bilsəmdə, sırf insanlar bu cür təhrifçilərdən uzaq olsun deyə bu cavabı yazmağa zaman sərf etməli oldum. Tövfiq ancaq Allahdandır.

HAK YAYINLARI'NIN BU İDDİAYA CEVABI:

Bu konuda bir yanlış yoktur. Fakat sen, sadece iki kaynak alıyorsun, sonra da “yok” diyorsun. Bu cahillerin metodudur. Bu görüşün, dört mezhebe ait olduğunu, söylediğimiz kaynaklardan sana açıkça nakledeyim de meseleyi öğren:

مسألة ; قال : (ولا يرث مسلم كافرا ، ولا كافر مسلما ، إلا أن يكون معتقا ، فيأخذ ماله بالولاء) أجمع أهل العلم على أن الكافر لا يرث المسلم . وقال جمهور الصحابة والفقهاء : لا يرث المسلم الكافر . يروى هذا عن أبي بكر ، وعمر ، وعثمان ، وعلي ، وأسامة بن زيد ، وجابر بن عبد الله رضي الله عنهم . وبه قال عمرو بن عثمان ، وعروة ، والزهري ، وعطاء ، وطاوس ، والحسن ، وعمر بن عبد العزيز ، وعمرو بن دينار ، والثوري ، وأبو حنيفة ، وأصحابه ، ومالك ، والشافعي ، وعامة الفقهاء . وعليه العمل . وروي عن عمر ، ومعاذ ، ومعاوية رضي الله عنهم ، أنهم ورثوا المسلم من الكافر ، ولم يورثوا الكافر من المسلم . وحكي ذلك عن محمد بن الحنفية ، وعلي بن الحسين ، وسعيد بن المسيب ، ومسروق ، وعبد الله بن معقل ، والشعبي ، والنخعي ، ويحيى بن يعمر ، وإسحاق . وليس بموثوق به عنهم . فإن أحمد قال : ليس بين الناس اختلاف في أن المسلم لا يرث الكافر
المغني لابن قدامة » كتاب الفرائض » باب ذوي الأرحام » مسألة لا يرث مسلم كافرا ولا كافر مسلما

Bu nakil; “ibn Kudâme’nin kitabı El Muğnî’de, Kitabul Ferâid bölümünde” geçmektedir.

“Bir müslüman, kafirin mirasçısı olamaz. Bir kafir de müslümana mirasçı olamaz. Ancak azad edilmiş ise, malı o zaman miras ile değil, velisi olduğundan dolayı alınır. Alimlerin hepsinin icmâı ile; kafir, müslümana mirasçı olamaz. Sahabenin ve fakihlerin cumhûru dediler ki: “Müslüman da kafire mirasçı olamaz.”
Bu görüşü Ebu Bekir, Ömer, Osman, Ali, Cabir bin Abdullah, Usame bin Zeyd rivayet ettiler. Ve bu görüşü de, Ömer bin Osman, Urve, Zuhri, Ata', Tâvus, al-Hasan, Ömer bin Abdi-l Aziz, Ömer bin Dinar, Sevrî, Ebu Hanife ve arkadaşları, Mâlikî ve Şâfî ve fıkıh alimlerinin hepsi bu görüşe sahiptirler ve ona göre amel edilir. Ömer, Muaz ve Muaviye'den gelen rivayete göre müslümanı kafire mirasçı yaptılar, fakat kafiri müslümana mirasçı yapmadılar. Bu görüş; Muhammed bin el-Hanefiye'den, Ali bin Hasen'den, Said bin Museyp'ten, Masruk'tan, Abdullah bin Makil'den, Şuabî'den, Nehaî'den, Yahya bin Ya'mir'den ve İshak'tan nakledildi. Fakat sabit değildir. Çünkü İmam Ahmed şöyle dedi: “Müslümanlar

arasında, müslümanın kafirden miras alamayacağı konusunda ihtilaf yoktur."

Bu yazı, İbn Kudâme'nin Muğni kitabında geçmektedir. Biz, bu kitabın içerisindeki bazı alim ve sahabelerin, "müslümanın kafir akrabasından miras alması" konusundaki görüşlerini yazdık.

Buna rağmen, "İbn Kudâme'nin yazdıkları, müellifin ulaştırdığı şekilde değil" diyorsun.
Görülüyor ki sen cahilsin, ama öyle bir cahilsin ki, okuduğunu bile anlayamıyorsun.
Biz kitabımızda; "bunlar İbn Kudâme'nin sözüdür" mü dedik, yoksa "kitaba bak" mı dedik?

İbn Kudâme:
"Kafir, müslümandan ittifakla miras alamaz. Müslümanın kafirden almasına gelince, alimlerin cumhuruna göre aynıdır." demiştir.

Biz burada dört mezhep alimlerinin görüşünü, İbn Kudâme'nin sözü ile yazdık. Malikî, Şafii, Hanefî ve Hanbelî'nin bu konudaki icmâını da naklettik.

Alimler, insanlara Allah'ın dinini öğretmek ve onları şeytanın saptırmasından korumak için kitaplar yazar. Biz de yayınevi olarak, Kur'an ve sünnet ölçüsünden ayrılmadan bu alimlerin kitaplarını yayınlamaya gayret ediyoruz. Biz, Allah'ın rızasını kazanmak için mücadele ederken şunu elbette kesin olarak biliyoruz: Allah'ın dininin insanlar arasında yayılmasını, bilerek ya da bilmeyerek, engellemeye çalışan şeytanın kandırdığı kişiler, geçmişte var olduğu gibi, bu gün de var olacaktır.

Onlar hakkı ortadan kaldırmak için ne kadar çabalasalar da, aslında diğer yönden ve hiç istememelerine rağmen, Allah'ın yardımı ile hakkın daha iyi anlaşılmasına hizmet etmiş olmaktadırlar sağlar. Çünkü bu vesile ile hakkı arayan kişiler, meseleyi daha iyi öğrenmiş ve kavramış olacaklar.

Yalan ve iftira, asla hakkı anlatan kimsenin müracaat edeceği bir yol değildir. Hakkı anlatan kimse; Kur'an ve sünneti ölçü alır. Bizim bu çizgide yayınladığımız kitaplardaki meseleleri iyi niyetle eleştirmek isteyenler, yine Kur'an ve sünnet ölçüsünde eleştirirlerse, hata da yapmış olsalar, art niyetli olmadıkları için onlar hakkında hayırla dua ederiz.

Ama Muslih gibi ilimden uzak cahil kişiler, kendi itirafları ile de beyan ettikleri gibi, fazla araştırma yapmadan, zanla hareket ederek, sanki

kitaplarımızda çelişki varmış gibi ortaya çıkarak, insanların hakkı bulmalarını engellemeye çalışırlarsa, elbette onlar için verilecek cevabımız vardır. Çünkü bizim savunduğumuz çizgi; Kur'an ve Sünnet çizgisidir. Kur'an ve Sünnet var olduğu müddetçe, bizim de sarsılmaz delillerimiz olacaktır ve kim olursa olsun, tüm İslam düşmanları bu delillerimiz karşısında, buzun güneş altında erimesi gibi eriyip alçalacaklardır.

Söz konusu meselelerde hakkımızda iftira atıp ithamda bulunanların ne kadar cahil, ne kadar haktan uzak, ne kadar kötü bir durumda oldukları hamdolsun ortaya çıkmıştır.

Ey yalancı Muslih! Bir de diyorsun ki;
"Beli! Yalanlar çoh olunca sade bir göz gezdirmek onların bir kismini görmek üçün yeterlidir."
"Hülase kitab analize tabe tutulub, kaynakları incelense buna benzer bir çoh yalan aşkarlamak olar."

Yayın evimiz, sana meydan okuyor… Haydi kitaplarımızdan bir tane yalan bul da getir. Ama, yukarıda yaptığın gibi meseleleri saptırarak, yarım yamalak bazı kitaplara bakarak değil. Açık bir yalan getir. Eğer doğrulardan isen bunu yap! Aksi halde, YALANCI MUSLİH olarak anılacaksın.

Fakat bu zavallı cahillerin şöyle hayret verici durumları da vardır: Onlar şeytanın kandırmasıyla bir yandan Allah'ın dinine muhalefet ederek ve Allah'ın dinini anlatan gerçek alimlere dil uzatarak insanları Allah'ın yolundan alıkoymaya çalışıyorlar diğer yandan da utanmadan bu konuda Allah'ın yardımını umuyorlar!

Aslında onların bu durumu, selefleri olan Ebu Cehil ve Mekke müşriklerinin tanıdık tavrıdır. Onlar, Allah'ın son rasulü Hz. Muhammed'e karşı savaşmak için Bedir Savaşına çıkarken, Kabe'nin örtüsüne yapışıp dua ediyor ve yardım istiyorlardı. İşte bakın, cehalet insana neler yaptırıyor!

Kendisi cahil olduğu halde, ilmi bir kitabın kaynaklarını araştırmaktan bile aciz iken; kendisini helak edecek ve şeytanın hoşlandığı bir yolda yürüdüğü halde Allah'tan bu konuda yardım bekleyerek "tövfiq ancak Allah'tandır" demek! Çok gülünç ve acaip!

Onlar art niyetli bu tutumlarından vazgeçmedikçe, elbette Allah onlara yardım edecek değildir. Eğer bu tutumlarından vaz geçmezlerse, elbette Allah onlara azap etmeye kadirdir.

Ey Muslih! Bu yazımızla yayın evi olarak biz sana iftira atmadık. Bilakis, senin aleyhimize yaptığın iftiraları ortaya çıkardık.

Eğer dikkatli okursan, haktan sapmaman için, sana kitap okuma ve araştırma yöntemini gösterdik.

Bundan sonra ister pis sıfatlarınla yaşarsın ister tevbe edip haksız yere iftira, kötü itham ve Allah'ın hak dini önünde engel olmaktan vaz geçersin.

Elhamdu Lillahi Rabbil Alemin.